

Bilag til besvarelse af spørgsmål 5 ad L 157, stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 24. marts 2017 efter ønske fra René Gade (ALT).

Oversigt over særlige nationale regler i L 157 forslag til lov om betalinger

Bestemmelse	Ordlyd	Bemærkninger
§ 1, stk. 5	"§ 66, § 75, § 77, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 2, § 82, stk. 1 og 2, §§ 96, 99, 100, 104, 108, 117-119, 122,123 og § 124, stk. 1-4 og 6, finder anvendelse på ikke-vederlagsfrie elektroniske tjenester, der kan benyttes til at erhverve varer eller tjenesteydelser, samt betalingstransaktioner, hvor betalerens samtykke til at gennemføre transaktionen meddeles ved hjælp telekommunikationsudstyr, og betalingen sker til den operatør, der driver kommunikationsnettet, og som kun agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser, uden at disse tjenester udgør en betalingstjeneste omfattet af bilag 1, uanset § 5, nr. 17."	Forslaget indebærer, at de danske forbrugerbeskyttende regler videreføres, således at forbrugeren bl.a. fortsat vil være sikret mod tab, hvis en mobiltelefon bliver stjålet og misbrugt til at foretage fx sms-betalinger. Der er også begrænsninger på, hvad betalingsdata generet med betalingsinstrumentet kan bruges til af virksomhederne. Disse regler følger ikke direkte af EU-reglerne.
§ 1, stk. 6	"§ 124, stk. 3 og 4, finder anvendelse på erhvervsdrivende, der behandler oplysninger om, hvor en betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til, uanset § 5."	De særlige danske databeskyttelsesregler for betalingsdata vil fortsat ikke kun gælde for banker og andre betalingstjenesteudbydere, men for alle virksomheder, der er i kontakt med denne type data, fx også butikker. Dette følger ikke direkte af EU-reglerne.
§ 5, stk. 1, nr. 14-16.	"14) <i>Betalingsinstrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer og tjenester hos udbyderen selv, eller hos et begrænset netværk af udbydere under en forretningsaftale direkte med udstederen af betalingsinstrumentet, jf. dog § 61 og kapitel 5-7, med undtagelse af § 124, stk. 5.</i> 15) <i>Betalingsinstrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve et meget begrænset antal varer og tjenesteydelse, jf. dog § 61 og kapitel 5-7, med undtagelse af § 124, stk. 5.</i> 16) <i>Betalingsinstrumenter med specifikke sociale eller skattemæssige formål, der er reguleret af en offentlig myndighed og alene kan anvendes her i landet til at erhverve bestemte varer eller tjenesteydelser fra leverandører, der har en forretningsaftale med udstederen, jf. dog § 61 og kapitel 5-7, med undtagelse af § 124, stk. 5."</i>	Der lægges med lovforslaget op til, at udstedere af betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse, eksempelvis brændstofkort og Rejsekortet, fortsat omfattes af reglerne i kapitel 5-7, der fastsætter lovens forbrugerbeskyttende regler, f.eks. hæftelsesreglerne. Disse regler følger ikke af EU-reglerne.

<p>§ 26</p>	<p>"E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en ordning, jf. dog stk. 3, hvor virksomhedens ansatte gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller bestemmelser i indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 129, begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.</p> <p>Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres gennem en kollektiv overenskomst.</p> <p>Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end 5 ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret senest 3 måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte.</p> <p>Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde fritage fra kravet i stk. 1."</p>	<p>De danske governance-regler (vedr. bl.a. whistleblower-ordninger og sammensætningen af ledelsen), der blev indført for udbydere af betalingstjenester i forbindelse med implementeringen af kapitalkravsdirektivet (CRD IV), videreføres i forslaget §§ 26, 27 og 28. Dette følger ikke af EU-reglerne i CRD IV, der ikke omfatter udbydere af betalingstjenester.</p>
<p>§ 27</p>	<p>"Et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.</p> <p>Stk. 2. Ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.</p> <p>Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte."</p>	<p>Se bemærkninger til § 26.</p>
<p>§ 28</p>	<p>"Bestyrelsen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer"</p>	<p>Se bemærkninger til § 26.</p>

<p>§ 29</p>	<p>"I e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen gøre følgende, jf. dog stk. 2-4: Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen. Udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på instituttets øvrige ledelsesniveauer. Stk. 2. For moderselskaber, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at der opstilles måltal og udarbejdes en politik, jf. stk. 1, for koncernen som helhed. Stk. 3. Et datterselskab, som indgår i en koncern, kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik, jf. stk. 1, hvis moderselskabet opstiller måltal og udarbejder en politik for den samlede koncern. Stk. 4. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer, jf. stk. 1, nr. 2."</p>	<p>De danske regler om den kønsmæssige sammensætning af ledelsen i alle større danske virksomheder og afrapportering herom, som blev indført i 2012, videreføres i forslaget. Disse regler følger ikke af EU-reguleringen.</p>
<p>§ 42</p>	<p>"Virksomheder, der udbyder betalingstjenester, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for virksomheder, der udbyder betalingstjenester."</p>	<p>De danske god skik-regler, der gælder generelt på det finansielle område, videreføres i forslaget. Disse følger ikke direkte af EU-reguleringen.</p>
<p>§ 81</p>	<p>"En betalingsmodtager er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis denne modtager betalingsinstrumenter omfattet af denne lov, jf. dog § 2 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og stk. 2, 3 og 5. Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved fjernsalg eller ved betalingstransaktioner i ubemandede selvbetjeningsmiljøer. Stk. 3. Betalingsmodtagere, som er beliggende i områder, hvor der</p>	<p>Forslaget opretholder i et vist omfang den såkaldte kontantregel, der forpligter betalingsmodtagere til at modtage betalinger med kontanter. 2. betalingstjenestedirektiv indeholder ikke pligt til at modtage kontanter.</p>

	<p>kan være en forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter, er uanset stk. 1 alene forpligtet til at modtage kontanter fra kl. 06.00 til kl. 20.00. Erhvervsministeren fastsætter hvilke områder i Danmark, hvor der kan være en forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse herom på Erhvervsministeriets hjemmeside.</p> <p>Stk. 4. Betalingsmodtagere, der ønsker kun at modtage kontanter fra kl. 06.00 til kl. 20.00, jf. stk. 3, skal forinden underrette Finanstilsynet herom.</p> <p>Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af betalingsmodtagere er forpligtet til altid at modtage betaling med kontanter, uanset stk. 1-3."</p>	
§ 100, stk. 4	<p>"Medmindre videregående hæftelse følger af stk. 5, hæfter betaleren med op til 8.000 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingstjenesten, hvis betalers udbyder godtgør, at den til betalingstjenesten hørende personlige sikkerhedsforanstaltning har været anvendt, og</p> <p>at betaleren har undladt at underrette betalers udbyder snarest muligt efter at have fået kendskab til, at det til betalingstjenesten hørende betalingsinstrumentet er bortkommet, eller den personlige sikkerhedsforanstaltning er kommet til den uberettigedes kendskab, at betaleren med forsæt har overgivet den personlige sikkerhedsforanstaltning til den, der har foretaget den uberettigede anvendelse, uden at forholdet er omfattet af stk. 4, eller</p> <p>at betaleren ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort den uberettigede anvendelse."</p>	<p>De danske hæftelsesregler, der indebærer, at en forbruger, som undlader at underrette udsteder af betalingsinstrumentet om, at det er stjålet, eller optræder groft uforsvarligt, hæfter op til 8.000 kr., videreføres.</p> <p>Dette indebærer en bedre forbrugerbeskyttelse og går videre end 2. betalingstjenestedirektiv, der i disse tilfælde i udgangspunktet fastlægger en ubegrænset hæftelse for forbrugeren. Direktivet giver dog mulighed for i visse tilfælde at fastsætte erstatningsansvar i tilfælde af misbrug af et betalingskort, der stiller forbrugerne bedre, end hvad der følger af direktivkravene.</p>
§ 112	<p>"Ved betalingstransaktioner i forbindelse med aftaler om køb af varer eller tjenesteydelser ved fjernsalg, som er iværksat ved brug af et betalingsinstrument, skal betalers udbyder uanset § 111, stk. 1, undlade at gennemføre en betalingstransaktion eller, hvis debitering er sket, straks kreditere betalers konto, hvis betaler gør en af følgende indsigelser gældende:</p> <p>Det debiterede beløb er højere end det beløb, der er aftalt med betalingsmodtageren.</p>	<p>Forslaget viderefører de såkaldte charge back-regler. Reglerne indebærer, at en forbruger, der handler på internettet med fx sit betalingskort, kan få tilbageført beløbet fra sit pengeinstitut, hvis varen ikke kommer frem. Formålet med bestemmelsen er at sikre kortindehaveren mod misbrug og samtidig sidestille internethandel med kontantkøb i en fysisk butik, hvor man normalt ikke betaler, før man får udleveret varen. 2. betalingstjenestedirektiv giver mulighed</p>

	<p>Den bestilte vare eller tjenesteydelse ikke er leveret. Betaler eller den angivne modtager udnytter en aftalt eller lovbestemt fortrydelsesret, førend der er foretaget levering af varen eller tjenesteydelsen.</p> <p>Stk. 2. Forud for en indsigelse efter stk. 1 skal betaler forgæves have kontaktet betalingsmodtager med krav om tilbagebetaling af udestående beløb eller levering af manglende vare eller tjenesteydelse.</p> <p>Stk. 3. Hvis en betaler har gjort indsigelse efter stk. 1, må udbyderen kun debitere eller gendebitere betalers konto, hvis udbyderen kan godtgøre, at indsigelsen er uberettiget.</p> <p>Stk. 4. Indsigelser efter stk. 1 skal fremsættes, snarest muligt efter betaleren er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at debitering er sket uretmæssigt.</p> <p>Stk. 5. § 74, stk. 6, finder ikke anvendelse ved ændringer af rettigheder i rammeaftalen, der har givet brugeren en bedre retsstilling end efter stk. 1."</p>	<p>for, men stiller ikke krav om, at der fastsættes nationale regler om charge back.</p>
§ 122	<p>"Ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument, må der ikke anvendes urimelige priser og avancer. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence.</p> <p>Stk. 2. Erhvervsministeren kan i overensstemmelse med artikel 3, i interbankgebyrforordningen fastsætte nærmere regler for størrelsen af det interbankgebyr, som udbydere af betalingstjenester må tilbyde eller kræve i forbindelse med gennemførelse af en indenlandsk debetkorttransaktion."</p>	<p>Forslaget viderefører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mulighed for at gribe ind over for alle aktører, der ved fastsættelsen af priser og gebyrer m.v. anvender urimelige priser og avancer. En sådan mulighed følger ikke af EU-reglerne.</p>
§ 123	<p>"En udbyder af betalingstjenester kan pålægge en betalingsmodtager omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Gebyrerne fastsættes efter § 122, jf. dog stk. 4 og 5.</p> <p>Stk. 2. Opkræver udbyder gebyr fra en betaler for betalers anvendelse af et betalingsinstrument, skal gebyret fastsættes uafhængigt af betalingsmodtagers forhold.</p> <p>Stk. 3. I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker ved anvendelse af</p>	<p>Forslaget viderefører erhvervsministerens hjemmel til at fastsætte regler om finansieringen af Dankortet (den såkaldte abonnementsmodel). Disse regler følger ikke af EU-reguleringen.</p>

	<p>et betalingsinstrument, kan udbyderne af betalingstjenester og betalingsmodtager indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, i det omfang disse særlige ordninger ikke er omfattet af abonnementsordningen, jf. stk. 4.</p> <p>Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at udbyderen, for visse typer af betalingsinstrumenter, alene kan pålægge betalingsmodtager at betale et årligt abonnement til dækning af udbyders omkostninger til driften af betalingssystemet.</p> <p>Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes prisen for det årlige abonnement i stk. 4 skal beregnes. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af stk. 1.</p> <p>Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke særlige ordninger der vil kunne indgås aftale om i henhold til stk. 3."</p>	
§ 124, stk. 3	<p>"Stk. 3. Erhvervsdrivende omfattet af § 1 kan kun behandle oplysninger om, hvor betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til, når det er nødvendigt til gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion, samt til følgende formål:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Forbrugsoverblik. 2) Budgetlægning. 3) Kategorisering og sammenligning af forbrug. 4) Adviseringer om forbrug, forbrugsmønstre og usædvanlige transaktioner. 5) Betalingspåmindelser. 6) Markedsføring. 7) Rådgivning. 8) Elektroniske kvitteringsløsninger. 9) Rabat- og loyalitetsprogrammer. 10) Indberetning af donationer til velgørenhed til offentlige myndigheder." 	<p>Forslaget fastsætter nogle rammer for, til hvilke formål, der kan behandles betalingsdata. Ifølge forslaget kan en forbruger give sit udtrykkelige samtykke til at vedkommendes betalingsdata kan behandles til et eller flere af de oplyste formål. EU-reglerne indeholder ikke en afgrænsning af, hvilke formål betalingsdata kan anvendes til, der går ud over reglerne i persondatalovgivningen. Brugeren skal dog ifølge EU-reglerne give sit udtrykkelige samtykke til, at data behandles.</p>
§ 124, stk. 4	<p>"Stk. 4. Oplysninger om, hvor betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til må uanset stk. 3 ikke anvendes til diskriminerende prissætning af produkter målrettet betaleren."</p>	<p>Forslaget til stk. 4 fastslår, at oplysninger om, hvor betaler har anvendt betalingstjenesten, og hvad den har været anvendt til, uanset stk. 3, ikke må anvendes til diskriminerende prissætning af produkter målrettet betaleren. Det bety-</p>

		<p>der, at disse oplysninger ikke kan behandles til formål, som medfører en individuel prissætning af produkter målrettet betaleren eller til fastsættelse af produktvilkår for den enkelte betaler, hvis sådanne vilkår er til gunst for betaleren og ikke ville være blevet fastsat, hvis den erhvervsdrivende ikke havde haft adgang til de nævnte oplysninger. EU-reglerne indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.</p>
§ 124, stk. 5	<p>"Stk. 5. Udbydere af betalingstjenester må ikke stille som vilkår for indgåelse af aftale om brug af en betalingstjeneste, at der kan ske tilknytning af andre funktioner, som indebærer opstilling af forbrugsprofiler, kortlægning af betalers forbrugsmønstre eller anden personhenførbare segmentering."</p>	<p>Med forslaget til stk. 5 fastsættes det, at en udbyder ikke må stille som vilkår for indgåelse af aftale om brug af en betalingstjeneste, at der samtidig tilknyttes en funktion, hvor der sker opstilling af forbrugsprofiler m.v. Det er hensigten, at det skal være muligt for en forbruger at fravælge tilknyttede funktioner, hvis disse indebærer, at der foretages en forbrugsprofilering, uanset hvordan disse er genereret. EU-reglerne indeholder ikke tilsvarende bestemmelser.</p>